

פרשת ויצא

מקרא מסודר

הפטרת ויצא

מקרא מסודר

יעקב אבינו

מסע יעקב לבית לבן
ביאת יעקב לבית לבן
יעקב לוקח את בנות לבן
לידת בני יעקב
שכר יעקב בצאן לבן
שיבת יעקב לארצו: הבריחה מלבן

מסע יעקב לבית לבן

9	חלום יעקב
10	נדר יעקב

ביאת יעקב לבית לבן

13	יעקב עם הרועים בבאר
14	יעקב ורחל בבאר
15	לבן מביא את יעקב לביתו

יעקב לוקח את בנות לבן

17	תנאי אעבודך ברחל
18	ליקוחי לאה ורחל

לידת בני יעקב

21	לידת ד' בני לאה
22	קנאת רחל ונתינת בלהה
23	נתינת זלפה ולידת בניה
24	הדודאים ולידת שאר בני לאה
26	לידת בן רחל

שכר יעקב בצאן לבן

27	שכר יעקב בצאן
29	המקלות
30	הצלחת יעקב וקנאת בני לבן

שיבת יעקב לארצו: הבריחה מלבן

33	הנבואה והסכמת הנשים
35	ויברח יעקב
36	לבן רודף אחר יעקב
36	ריב לבן ביעקב
38	יורב יעקב בלבן
40	ברית יעקב ולבן
42	מחנים

דברי מוסר לישראל

45	סבבני בכחש אפרים
47	צרור עון אפרים

שובה ישראל

49	שובה ישראל
----	------------

מסע יעקב לבית לבן

9	חלום יעקב
9	פגיעה במקום בדרכו
9	ויחלום
9	ויאמר יי
10	וייקץ ויאמר
10	וירא ויאמר
10	הקמת מצבה
10	נדר יעקב
11	קריאת שם המקום
11	וידר נדר: אם יהיה עמדי
11	אז

ביאת יעקב לבית לבן

13	יעקב עם הרועים בבאר
13	יעקב רואה באר
13	יעקב לרועים: מאין אתם
13	יעקב: הירעתם את לבן
14	יעקב: השלום לו
14	יעקב: לכו רעו
14	יעקב ורחל בבאר
14	ורחל באה
14	מעשי יעקב בראיית רחל
15	יעקב לרחל: מיהו
15	לבן מביא את יעקב לביתו
15	כשמוע לבן
15	יעקב ללבן: הכל
15	לבן ליעקב: בשרי אתה
15	וישב עמו חודש

יעקב לוקח את בנות לבן

17	תנאי אעבדך ברחל
17	לבן ליעקב: מה משכורתך
17	שתי בנות לבן
17	יעקב ללבן: אעבדך 7 שנים ברחל
17	לבן: טוב תתי אותה לך
17	ויעבד יעקב 7 שנים

18	ליקוחי לאה ורחל
18	יעקב ללבן: הבה את אשתי
18	משתה
18	בערב
18	בבקר
18	יעקב ללבן: למה רמיתני
18	לבן: כן מנהג מקומנו
19	ויעש יעקב כן

לידת בני יעקב

21	לידת ד' בני לאה
21	ראובן
21	שמעון
21	לוי
22	יהודה
22	קנאת רחל ונתינת בלהה
23	דן
23	נפתלי
23	נתינת זלפה ולידת בניה
23	גד
24	אשר
24	הדודאים ולידת שאר בני לאה
24	מכירת הדודאים
25	בערב
25	יששכר
25	זבלון
26	דינה
26	לידת בן רחל
26	יוסף

שכר יעקב בצאן לבן

27	שכר יעקב בצאן
27	יעקב ללבן: שלחני
27	לבן ליעקב: יי ברכני בגללך
27	יעקב ללבן: עברתיך ויברך יי אותך לרגלי
28	לבן: מה אתן לך
28	יעקב ללבן: אם תעשה אשוב לצאנך

28	הסר מצאנך
28	לבן: הן
28	ויסר יעקב את חלקו ויתן לבניו
29	המקלות
29	הפרדת צאן יעקב מצאן לבן
30	הצלחת יעקב וקנאת בני לבן
30	בני לבן: לקח יעקב כל אשר לאבינו
30	פני לבן אינם כתמול שלשום

שיבת יעקב לארצו: הבריחה מלבן

33	הנבואה והסכמת הנשים
33	יי ליעקב: שוב לארץ אבותיך
33	ויקרא יעקב לרחל ולאה
34	ותען רחל ולאה
35	ויברח יעקב
35	יעקב הולך
35	הגניבה מלבן
36	לבן רודף אחר יעקב
36	אלהים ללבן בחלום
36	ריב לבן ביעקב
36	לבן ליעקב: מה עשית
37	יעקב ללבן
38	לבן מחפש את התרפים ולא מוצא
38	וירב יעקב בלבן
39	יעקב ללבן:
39	לבן ליעקב
40	ברית יעקב ולבן
40	הקמת העד
40	שם הגל
41	לבן ליעקב:
41	וישבע יעקב
41	ויזבח זבח
42	בבקר שבו לדרכם

מחנים

הפטרה

דברי מוסר לישראל

45	סבבני בכחש אפרים
46	חטאי אפרים
47	אין מושיע מבלעדי ושכחוני
47	כשחל
47	מלכך אפוא
47	צדור עון אפרים

שובה ישראל

49	שובה ישראל
49	אמרו אליו
49	תשובת יי
49	מי חכם

מסע יעקב לבית לבן

חלום יעקב
פגיעה במקום בדרכו
בדרך לחרן

ויפגע במקום

שימת אבנים

שכיבה
ויחלום

סולם

מלאכים

”

ויאמר יי

אני יי

מתנת הארץ

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע

וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה:

וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם

וַיֵּלֶן שָׁם

כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ

וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם

וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֹׁתָיו

וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא:

וַיַּחְלֵם

וַהֲנֶה

סֹלֶם מֵצֵב אֲרֶצָה

וּרְאִשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה

וַהֲנֶה

מֵלֶאכֶי אֱלֹהִים

עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ:

וַהֲנֶה

יְהוָה נֹצֵב עָלָיו

וַיֹּאמֶר

אָנֹכִי יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיךָ

וְאֱלֹהֵי יִצְחָק

הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה שֹׁכֵב עָלֶיהָ

פרשת ויצא
סדר כו
פרשה סג
(סתומה)

לָךְ אֶתְנַנָּה וּלְזֶרְעֶךָ:
וְהָיָה זֶרְעֶךָ כְּעֶפְרַיִם הָאָרֶץ
וּפְרֻצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה
וּנְבָרְכֻךָ בְּכָל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה
וּבְזֶרְעֶךָ:
וְהָיָה אֲנֹכִי עִמָּךְ
וְשָׁמַרְתִּיךָ כְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ
וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת
כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ
עַד אֲשֶׁר אֶסְעֶשְׂתִּי
אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ:

וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ
וַיֹּאמֶר
אֲכֹן יֵשׁ יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה
וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי:

וַיִּירָא
וַיֹּאמֶר
מִה־נִּירָא הַמָּקוֹם הַזֶּה
אֵין זֶה כִּי אֶסְבִּית אֱלֹהִים
זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:

וַיִּשָּׂם יַעֲקֹב בְּבֶקֶר
וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מִרְאשֵׁיתוֹ

ברכת זרעו

יתברכו בכך

אנכי עמך

וייקץ ויאמר

לא ירעתי שה' במקום

ויירא ויאמר

נורא המקום

בית אלהים

נדר יעקב
הקמת מצבה

יעקב אבינו • מסע יעקב לבית לבן

וַיֵּשֶׁם אֶתְּהָ מִצְבֵּה
וַיִּצַק שֶׁמֶן עַל-רֵאשָׁה:

וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא

בֵּית-אֵל

וְאוֹלָם

לְוַז

שֵׁם-הָעִיר לְרֵאשָׁנָה:

וַיְדַר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר

אִם-יְהוֹיָה אֱלֹהִים עִמָּדִי

וְשָׁמְרֵנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה

אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ

וְנָתַן-לִי

לֶחֶם לֶאֱכֹל

וּבְגָד לְלִבָּשׁ:

וְשִׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי

וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים:

וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי מִצְבֵּה

יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים

וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן-לִי

עֲשֵׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לְךָ:

יציקת שמן
קריאת שם המקום

וידר נדר: אם יהיה
עמדי

ושמרני בדרך

לחם ובגד

ואשוב בשלום

אז

יי לי לאלהים

האבן לבית אלהים

מעשר

• בראשית • פרשת ויצא •

ביאת יעקב לבית לבן

יעקב עם הרועים
בבאר
יעקב רואה באר
וילך ארצה בני קדם

באר בשדה

ג' עדרים רובצים

טעם רביצתם

יעקב לרועים:
מאינ אתם

הרועים: מחרן

יעקב:
הידעתם את לבן

רועים: ידענו

פרק כט

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּרִגְלֵי
וַיֵּלֶךְ אֶרֶץ בְּנֵי-קָדִם:

וַיֵּרָא

וְהִנֵּה

בְּאֵר בְּשָׂדֵה

וְהִנֵּה-שָׁם

שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי-צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ
כִּי מִן-הַבָּאֵר הָיוּ יֹשְׁקוּ הָעֲדָרִים
וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל-פִּי הַבָּאֵר:
וַנֹּאסֶפּוּ-שָׂמָּה כָּל-הָעֲדָרִים
וַגִּלְלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר
וְהִשְׁקוּ אֶת-הַצֹּאן

וְהִשִּׁיבוּ אֶת-הָאֶבֶן עַל-פִּי הַבָּאֵר לְמַקְמָה:

וַיֹּאמְרוּ לָהֶם יַעֲקֹב

אֲחֵי

מֵאֵינן אַתֶּם

וַיֹּאמְרוּ

מִחְרָן אֲנַחְנוּ:

וַיֹּאמְרוּ לָהֶם

הִידַעְתֶּם אֶת-לִבֶּן בְּן-נַחֲוֹר

וַיֹּאמְרוּ

וַרְעֵנוּ:

וַיֹּאמֶר לָהֶם

הַשְּׁלוֹם לָךְ

וַיֹּאמְרוּ

שְׁלוֹם

וַהֲנֵה רַחֵל בְּתוּךָ עַם־הַצֹּאן:

וַיֹּאמֶר

הֲן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל

לֹא־עַתָּה הָאֶסְף־הַמִּקְנֵה

הַשְּׂקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ:

וַיֹּאמְרוּ

לֹא נוֹכַל

עַד אֲשֶׁר נִאֶסְפוּ כָּל־הָעֵדָרִים

וַגְּלָלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר

וַהֲשִׁינּוּ הַצֹּאן:

עוֹדְנוּ מִדְּבַר עַמִּים

וְרַחֵל | בָּאָה

עַם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֶבְיָה

כִּי רָעָה הוּא:

וַיְהִי כִּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב

יעקב: השלום לך

הועים:
שלום, ורחל באה

יעקב: לכו רעו

הרועים: לא נוכל עד
שיאספו וגללו

יעקב ורחל בבאר

רחל באה

מעשי יעקב בראיית
רחל
ראה את רחל

יעקב אבינו • ביאת יעקב לבית לבן

אֶת־רַחֵל בַּת־לֵבָן אַחִי אִמִּי

וְאֶת־צֶאֱן לֵבָן אַחִי אִמִּי

וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב

וַיִּגַּל אֶת־הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר

וַיִּשָּׂק אֶת־צֶאֱן לֵבָן אַחִי אִמִּי:

וַיִּשָּׂק יַעֲקֹב לְרַחֵל

וַיֵּשֶׂא אֶת־קִלּוֹ וַיִּבְדֵּךְ:

וַיִּגְדַּר יַעֲקֹב לְרַחֵל

כִּי אַחִי אֲבִיָּהּ הוּא

וְכִי בֶן־רַבֵּקָה הוּא

וַתִּרְצֵץ וַתִּגְדַּר לְאֲבִיָּהּ:

וצאן

ויגל האבן

וישק הצאן

וישק לרחל

ויבדך

יעקב לרחל: מיהו

ותגדר לאביה

לבן מביא את
יעקב לביתו

כשמוע לבן

רץ לקראתו

חיבק ונישק

הבאה לביתו

יעקב ללבן: הכל

וַיְהִי כִשְׁמֹעַ לֵבָן

אֶת־שְׁמֵעַ | יַעֲקֹב בֶּן־אָחִיתוֹ

וַיִּרְצֵץ לְקִרְאָתוֹ

וַיַּחֲבֹק־לוֹ

וַיִּנְשָׂק־לוֹ

וַיָּבִיֵּאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ

וַיִּסְפַּר לְלֵבָן

אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

וַיֹּאמֶר לוֹ לֵבָן

אֵךְ עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אֵתָהּ

לבן ליעקב: בשרי
אתה

בראשית • פרשת ויצא • פרק כט

וישב עמו חודש

וישב עמו חודש ימים:

יעקב לוקח את בנות לבן

תנאי אעבדך
ברחל
לבן ליעקב: מה
משכורתך

שתי בנות לבן

תארי לאה

תארי רחל

אהבת יעקב לרחל
יעקב ללבן: אעבדך 7
שנים ברחל

לבן: טוב תתי אותה
לך

ויעבד יעקב 7 שנים

וַיֹּאמֶר לְבֶן לַיַּעֲקֹב

הֲכִי־אָחִי אֶתָּה

וְעַבַדְתָּנִי חֲנֹם

הַגִּידָה לִּי מַה־מְשַׁכְּרָתְךָ:

וּלְלֶבֶן שְׁתֵּי בָנוֹת

שֵׁם הַגְּדֹלָה לְאֵה

וְשֵׁם הַקְּטָנָה רַחֵל:

וְעֵינֵי לְאֵה רַבּוֹת

וְרַחֵל הִיְתָה וַפֶּת־תָּאֵר וַיִּפֶת מְרֵאָה:

וַיֹּאדָּהָב יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל

וַיֹּאמֶר

אֶעֱבָדְךָ שִׁבְעַ שָׁנִים

בְּרַחֵל בְּתֶדֶק הַקְּטָנָה:

וַיֹּאמֶר לְבֶן

טוֹב תִּתֵּנִי אִתָּה לְךָ

מִתַּתִּי אֶתָּה לְאִישׁ אַחֵר

שָׁבָה עִמָּדִי:

וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים

וַיְהִי בְעֵינָיו כְּיָמִים אַחֲדִים

בְּאֵהָבָתוֹ אֶתָּה:

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבֶן

הַבָּה אֶת־אֲשֵׁתִי

כִּי מָלְאוּ וּמִי

וַאֲבֹאָה אֵלֶיהָ:

וַיֹּאסֹף לְבֶן אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם

וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה:

וַיְהִי בְעָרֵב

וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בָתוּ

וַיָּבֵא אֶתָּה אֵלָיו

וַיָּבֵא אֵלֶיהָ:

וַיִּתֵּן לְבֶן לָהּ אֶת־זֶלְפָּה שִׁפְחָתוֹ

לְלֵאָה בָתוּ שִׁפְחָה:

וַיְהִי בְבָקָר

וַהֲנֵה־הוּא לֵאָה

וַיֹּאמֶר אֶל־לְבֶן

מַה־זֹּאת עָשִׂית לִי

הֲלֹא בְּרַחֵל עֲבַדְתִּי עֶמְלָד

וְזֶלְפָּה רִמִּיתִנִּי:

וַיֹּאמֶר לְבֶן

לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקְוַמִּנִּי

ליקוחי לאה ורחל

יעקב לבן: הבה את אשתי

משתה

בערב

ויביא את לאה

וזלפה לשפחה

בבקר

והנה היא לאה

יעקב לבן: למה רמיתני

לבן: כן מנהג מקומנו

יעקב אבינו • יעקב לוקח את בנות לבן

לְתֵת הַצְעִירָה לְפָנָי הַבְּכִירָה:

מִלֵּא שִׁבְעַת זֹאת

וְנִתְּנָה לְךָ גַם־אֶת־זֹאת

בְּעֶבְרָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי

עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת:

וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן

וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת זֹאת

וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־רַחֵל בְּתוּ לוֹ לְאִשָּׁה:

וַיִּתֵּן לְבֶן לְרַחֵל בְּתוּ

אֶת־בְּלָהָה שִׁפְחָתוֹ

לֵה לְשִׁפְחָה:

וַיָּבֵא גַם אֶל־רַחֵל

וַיֵּאָהֶב גַם־אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה

וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת:

מלא שבוע ונתנה לך

בעבודת עווד 7 שנים

ויעש יעקב כן

מילא שבוע

ויתן את רחל

ובלה ל שפחה

ויבא לרחל

ויאהבה מלאה

ויעבוד עווד 7 שנים

בראשית • פרשת ויצא • פרק כט

לידת בני יעקב

סדר כז

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי־שְׁנוּאָה לֵאמֹר

וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמָיִם

וַיִּרְחַל עֲקָרָהּ:

וַתַּהַר לֵאמֹר וַתֵּלֶד בֶּן

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ

רְאוּבֵן

כִּי אָמַרְהָ

כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעֵינָי

כִּי עָתָה וַיֹּאֲהֲבֵנִי אִישִׁי:

וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן

וַתֹּאמֶר

כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שְׁנוּאָה אָנֹכִי

וַיִּתֶּן־לִי גַם־אֶת־זֶה

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ

שִׁמְעוֹן:

וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן

וַתֹּאמֶר

עָתָה הִפְעַם וַלֹּהֶ אִישִׁי אֵלָי

כִּי־יִלְדֵתֵנִי לוֹ שְׁלִישֵׁה בָנִים

עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ

לידת ד' בני לאה

ויפתח רחם לאה

ורחל עקרה

ראובן

ותהר ותלד

לאה: כי ראה בעיני

שמעון

ותהר עוד

לאה: שמע יי כי
שנואה

לוי

ותהר עוד

לאה: הפעם ילדה
איתי

לְוִי:

וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן

וַתֹּאמֶר

הַפַּעַם אֹרְחָה אֶת־יְהוָה

עַל־כֵּן קָרָאתָ שְׁמוֹ

יְהוּדָה

וַתַּעֲמֵד מִלְּדוֹת:

וַתֵּרָא רַחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה לְיַעֲקֹב

וַתִּקְנֶה רַחֵל בְּאָחֻתָּהּ

וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב

הִבְהִילֵנִי בָנִים

וְאִם־אֵין מִתְּךָ אֲנֹכִי:

וַיַּחַר־אֵף יַעֲקֹב בְּרַחֵל

וַיֹּאמֶר

הַתַּחַת אֱלֹהִים אֲנֹכִי

אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי־בֶטֶן:

וַתֹּאמֶר

הִנֵּה אֲמַתִּי בְלָהָה

בָּא אֵלַיָּהּ

וַתֵּלֶד עַל־בְּרַכִּי

וַאֲבָנָה גַם־אֲנֹכִי מִמֶּנָּה:

וַתִּתֵּן־לוֹ אֶת־בְּלָהָה שְׂפָחָתָה לְאִשָּׁה

פרק ל

יהודה

לאה: אורח יי

ותעמוד מלדת

קנאת רחל ונתינת בלהה ותיקנא רחל באחותה

רחל ליעקב: הבה לי בנים

ויחר יעקב

יעקב לרחל: התחת אלהים אנכי

רחל ליעקב: הנה אמתני בלהה

ותתן לו את בלהה

וַיֵּבֵא אֱלֹהִים יַעֲקֹב:

וַתַּהַר בְּלֵהָה

וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן:

וַתֹּאמֶר רַחֵל

דָּנְנִי אֱלֹהִים

וְגַם שָׁמַע בְּקוֹלִי

וַיִּתֶּן-לִי בֶן

עַל-כֵּן קִרְאָה שְׁמוֹ

דָּן:

וַתַּהַר עוֹד

וַתֵּלֶד בְּלֵהָה שְׁפָחַת רַחֵל

בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב:

וַתֹּאמֶר רַחֵל

נִפְתְּלוּ אֱלֹהִים |

נִפְתַּלְתִּי עִם-אָחֹתִי

גַּם-יָכַלְתִּי

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ

נִפְתָּלִי:

וַתֵּרָא לְאָה כִּי עִמְדָה מְלֹדֶת

וַתִּקַּח אֶת-זֹלְפָה שְׁפָחַתָּה

וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה:

דן

ותהר בלהה ותלד

רחל: דנני אלהים

דן

נפתלי

ותהר עוד בלהה

רחל: נפתולי אלהים
נפתלתי

נפתלי

נתינת זלפה
ולידת בניה

לאה נותנת את זלפה
ליעקב

דג

וּתְלֵד זֹלְפָה שְׁפַחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֶּן:

וּתְאָמַר לֵאָה

בְּאֵי גֵד

וּתְקַרְא אֶת־שְׁמוֹ

גֵּד:

וּתְלֵד זֹלְפָה שְׁפַחַת לֵאָה בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב:

וּתְאָמַר לֵאָה

בְּאֲשֵׁרֵי

כִּי אֲשֵׁרוּנִי בְּנֹת

וּתְקַרְא אֶת־שְׁמוֹ

אֲשֵׁר:

וּלְדָר רְאוּבֵן בְּיָמֵי קְצִיר־חֲטִיִּם

וַיִּמְצָא דוֹדָאִים בְּשָׂדֶה

וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ

וּתְאָמַר רַחֵל אֶל־לֵאָה

תְּנִי־נָא לִי מְדוּרָאֵי בְּנֶד:

וּתְאָמַר לָהּ

הַמַּעֲט קָחְתְּךָ אֶת־אִישִׁי

וְלָקַחְתְּ גַּם אֶת־דְּדוּרָאֵי בְּנֵי

וּתְאָמַר רַחֵל

לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה

ותלד זלפה

לאה: בא גד

כתיב
נגד

גד

אשר

ותלד זלפה בן שני

לאה: אשרוני בנות

אשר

הדודאים ולידת
שאר בני לאה
מכירת הדודאים

רחל ללאה: תני
מדוראי

לאה: המעט קחתך
את אישי

רחל: ישכב עמך
הלילה

תחת דודאו בנד:

בערב

ויבא יעקב מן-השדה בערב
ותצא לאה לקראתו
ותאמר

לאה ליעקב: אלי
תבא

אלי תבוא

כי שכר שכרתוך ברודאי בני
וישכב עמה בלילה הוא:

וישכב עמה

יששכר

וישמע אלהים אל-לאה
ותהר

ותלד בן חמישי

ותלד ליעקב בן חמישי:
ותאמר לאה

לאה: נתן אלהים
שכרי

נתן אלהים שכרי

אשר-נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו
יששכר:

יששכר

זבלון

בן שישי

ותהר עוד לאה

ותלד בן-ששי ליעקב:

לאה: יבדני זכר טוב

ותאמר לאה

זכרני אלהים | אתי זכר טוב

הפעם יזבלני אישי

כי-ילדתי לו ששה בנים

זבלון

ותקרא את-שמו

זבלון:

וְאַחַר יֵלְדָה בֵּת
וְתִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ
דִּינָה:

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רַחֵל
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶלְהֵיהָ
וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמָהּ:

סדר כח

וַתְהַר וַתֵּלֶד בֶּן
וַתֹּאמֶר
אֶסֶף אֱלֹהִים אֶת־חַרְפְּתִי:
וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יוֹסֵף
לֵאמֹר
יֹסֵף יְהוּדָה לִי בֶן־אַחֵר:

דינה

לידת בן רחל
ויזכר אלהים את רחל

יוסף

רחל: אסף אלהים את
חרפתי

יוסף

יוסף יי לי בן אחר

שֵׁכַר יַעֲקֹב בְּצֵאֵן לְבָן

שֵׁכַר יַעֲקֹב בְּצֵאֵן

יעקב ללבן: שלחני
הזמן

וַיְהִי כִּאֲשֶׁר יָלְדָה רַחֵל אֶת-יוֹסֵף

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-לְבָן

שְׁלַחֲנִי

וְאֵלְכָה אֶל-מְקוֹמִי וְלֹאֲרָצִי:

תָּנָה

אֶת-נַשְׁוִי

וְאֶת-יְלָדָי

אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אִתְּךָ בְּהֵן

וְאֵלְכָה

כִּי אֲתָה יְדֹעֶת

אֶת-עֲבַדְתִּי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹוִי לְבָן

אִם-נָא מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ

נַחֲשֵׁתִי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בְּגִלְגָּד:

וַיֹּאמֶר

נְקִיבָה שְׁכָרְךָ עָלַי וְאֲתֵנָה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹוִי

אֲתָה יְדֹעֶת אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ

וְאֵת אֲשֶׁר-הָיָה מִקֵּנָה אִתִּי:

כִּי מַעֲט אֲשֶׁר-הָיָה לְךָ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לְרֵב

וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶתְךָ לְרִגְלֵי

תנה את נשי וילדי

שידעת את עבודתי

לבן ליעקב: " ברכני
בגלגד

נקבה שכרך ואתנה

יעקב ללבן: עבדתיך
ויברך " אותך לרגלי

וְעֵתָהּ

מָתַי אֶעֱשֶׂה גַם־אֲנֹכִי לְבֵיתִי:

וַיֹּאמֶר

מָה אֶתֶּן־לָךְ

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

לֹא־תִתֶּן־לִי מֵאִמָּה

אֲסִתַּעֲשֶׂה־לִי הַדָּבָר הַזֶּה

אֲשׁוּבָה אֲרַעֶה צֹאנְךָ אֲשֶׁמֶר:

אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם

הַסֵּר מִשָּׁם

כָּל־שֶׂה | נֶקֶד וְטֹלֵא

וְכָל־שֶׁה־חֹם בְּכַשְׂבִּים

וְטֹלֵא וְנֶקֶד בְּעֵזִים

וְהָיָה שְׂכָרִי:

וְעֲנִתָּה־בִּי צְדָקְתְּךָ בְּיוֹם מָחָר

כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לִפְנֵיךָ

כָּל אֲשֶׁר־אוֹנְנוּ

נֶקֶד וְטֹלֵא בְּעֵזִים

וְחֹם בְּכַשְׂבִּים

גָּנוּב הוּא אֲתִי:

וַיֹּאמֶר לְבָן

הֵן

לִּי יְהִי כַדְבָּרְךָ:

וַיִּסֶר בְּיוֹם הַהוּא

מתי אעשה לביתי

לבן: מה אתן לך

יעקב ללבן: אם תעשה אשוב לצאנך

הסר מצאנך

שה נקוד וטלוא

כבש חום

עז טלוא ונקוד

וכל שאינו כן גנוב איתי

לבן: הן

ויסר יעקב את חלקו ויתן לבניו

יעקב אבינו • שכר יעקב בצאן לבן

תיש עקוד וטלוא

עז נקוד וטלוא

חוס בכבשים

ג' ימים ביניהם

ויעקב רועה השאר

המקלות

ויפצל במקלות

ויצג בשקתות המים

ויחמו הצאן למקלות

ותלדנה עקודים

הפרדת צאן יעקב
מצאן לבן

אֶת־הַתִּישִׁים הָעֹקְדִים וְהַטְּלָאִים

וְאֵת כָּל־הָעֹזִים הַנִּקְדָּוֹת וְהַטְּלָאִים

כָּל אֲשֶׁר־לָבֶן בּוֹ

וְכָל־חֹס בְּכֶשֶׁבִים

וַיִּתֵּן בְּיַד־בְּנָוִי:

וַיִּשֶׂם דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב

וַיַּעֲקֹב רֹעָה אֶת־צֹאן לָבֶן הַנּוֹתֵרֹת:

וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב

מִקַּל לִבְנֵה לֶחַ

וְלוֹז

וְעֵרְמוֹן

וַיִּפְצַל בָּהֶן פְּצָלוֹת לִבְנוֹת

מִחֹשֶׁף הַלָּבֶן אֲשֶׁר עַל־הַמִּקְלוֹת:

וַיִּצַּג אֶת־הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל

בְּרֹהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם

אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאן לִשְׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן

וַיִּיחַמְנָה בְּכֹאֵן לִשְׁתוֹת:

וַיִּיחַמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמִּקְלוֹת

וַתִּלְדֵן הַצֹּאן

עֹקְדִים

נִקְדִים

וְטְלָאִים:

וְהַכְּשָׁבִים הַפְּרִיד יַעֲקֹב

וַיִּתֵּן פָּנָיו הַצֵּאן אֶל-עֶקֶד
 וְכָל-חֹם בְּצֵאן לֶבֶן
 וַיִּשֶׁת-לוֹ עֲדָרִים לְבָדוּ
 וְלֹא שָׂתֵם עַל-צֵאן לֶבֶן:
 וְהָיָה בְּכָל-יַחַם הַצֵּאן הַמִּקְשָׁרוֹת
 וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת-הַמִּקְלוֹת לַעֲיִנֵי הַצֵּאן בְּרֹהֲטִים
 לִיַּחְמָנָה בַּמִּקְלוֹת:
 וּבַהֲעֵטִיף הַצֵּאן לֹא יִשִּׂים
 וְהָיָה הָעֵטָפִים לְלֶבֶן
 וְהַקְּשָׁרִים לַיַּעֲקֹב:

ביחם הצאן ישים
המקלות

בהעטיפ לא ישים
העטפים ללבן
והקשורים ליעקב

וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד
 וַיְהִי-לוֹ

צֵאן רְבוֹת
 וּשְׂפָחוֹת
 וְעִבְדִּים
 וּגְמָלִים
 וַחֲמָרִים:

וַיִּשְׁמַע אֶת-דְּבָרֵי בְנֵי-לֶבֶן לְאָמֹר
 לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל-אֲשֶׁר לְאָבִינוּ
 וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֵת כָּל-הַכְּבֹד הַזֶּה:
 וַיִּרְא יַעֲקֹב אֶת-פְּנֵי לֶבֶן
 וְהָנָה אֵינָנו עִמּוֹ כְּתָמוּל שְׁלִשׁוֹם:

פרק לא

הצלחת יעקב
וקנאת בני לבן

בני לבן לקח יעקב
כל אשר לאבינו

פני לבן אינם כתמול
שלשום

יעקב אבינו • שכר יעקב בצאן לבן

בראשית • פרשת ויצא • פרק לא

שיבת יעקב לארצו: הבריחה מלבן

הנבואה והסכמת הנשים
יי ליעקב: שוב לארץ אבותיך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יַעֲקֹב

סדר כט

שׁוּב אֶל-אֶרֶץ אַבְרָהָם וְלִמְלֹךְתְּךָ
וְאָהִיָּה עִמָּךְ:

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב

וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה

הַשְּׂדֵה אֶל-צֹאנֵי:

וַיֹּאמֶר לְהֵן

רְאֵה אֲנִי אֶת-פָּנַי אֲבִיכֶן

כִּי-אֵינְנִי אֵלַי כְּתִמֵּל שֵׁלֶשׁם

וְאֵלֵהֶן אֲבִי הֵיָה עִמָּדִי:

וְאֵתְנָה יְדַעְתֶּן

כִּי בְכָל-פְּחִי עֲבַדְתִּי אֶת-אֲבִיכֶן:

וְאֲבִיכֶן הִתֵּל בִּי

וְהַחֲלַף אֶת-מִשְׁפַּרְתִּי עֶשְׂרֵת מִנִּים

וְלֹא-נָתַנְנִי אֱלֹהִים לְהַרְעֵ עִמָּדִי:

אִם-כֹּה יֹאמֶר

נְקָדִים וַיְהִי שְׂכָרְךָ

וּוְלָדוֹ כָּל-הַצֹּאֵן נְקָדִים

וְאִם-כֹּה יֹאמֶר

ויקרא יעקב לרחל ולאה

יעקב לנשותיו

פני אביכן אינו כתמול

אלהי אבי היה עמדי

ידעתן שעבדתיו בכל כחי

עֲקָדִים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ
וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקָדִים:
וַיִּצַל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֶה אַבְיָכֶם וַיִּתֵּן־לִי:
וַיְהִי בַעַת יַחַם הַצֹּאן
וְאִשָּׁא עֵינַי וָאָרָא בַחֲלוֹם
וְהִנֵּה הָעֲתִדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן

עֲקָדִים

נִקְדִים

וּבְרָדִים:

וַיֹּאמֶר אֵלַי מְלֶאכֶד הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם

יַעֲקֹב

וָאָמַר

הַגִּנִּי:

וַיֹּאמֶר

שֵׁא־נָא עֵינֶיךָ

וּרְאֵה מַל־הָעֲתִדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן

עֲקָדִים

מְקָדִים

וּבְרָדִים

כִּי רָאִיתִי אֶת מַל־אֲשֶׁר לְכֹן עָשָׂה לְךָ:

אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל

אֲשֶׁר מִשְׁחַת שֵׁם מִצְבָּח

אֲשֶׁר נִדְרַת לִי שֵׁם נִדָּר

עַתָּה קוֹם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת

וְשׁוּב אֶל־אָרֶץ מוֹלְדֹתְךָ:

וַתַּעַן רַחֵל וּלְאָה

וארא בחלום

מלאך האלהים
בחלום: יעקב

יעקב: הנני

המלאך: ראה
העתידים העולים

אנכי האל בית אל

קום שוב

ותען רחל ולאה

יעקב אבינו • שיבת יעקב לארצו: הבריחה מלבן

וְתֹאמְרֵנָה לּוֹ

הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבוֹנוּ:

הֲלוֹא נִכְרִיּוֹת נִחַשְׁבְּנוּ לּוֹ

כִּי מִכְרָנוּ

וַיֹּאכַל גַּם־אֶכּוֹל אֶת־כֶּסֶפְנוּ:

כִּי כֹל־הַעֲשׂוֹר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבוֹנוּ

לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ

וְעַתָּה

כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה:

נכריות נחשבו
לאבינו

כל העושר לנו

עשה אשר אמר
אלהים

ויברח יעקב
יעקב הולך

וישא אנשיו

ומקנהו

וַיִּקֶם יַעֲקֹב

וַיֵּשֶׂא

אֶת־בָּנָיו

וְאֶת־נָשָׂיו

עַל־הַגְּמָלוֹם:

וַיִּנְהַג

אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ

וְאֶת־כָּל־רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ

מִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָרֶן אֲרָם

לְבוֹא אֶל־יַצְחָק אָבִיו

אֶרְצָה כְּנָעַן:

הגניבה מלבן

רחל גנבה התרפים

וּלְבָן הַלֶּךְ לָגֹז אֶת־צֵאֲנֹ

וּתְגַנֵּב רַחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאֵבִיהָ:

בראשית • פרשת ויצא • פרק לא

וַיִּגְבַּע יַעֲקֹב אֶת־לֵב לִבְנֵי הָאֲרָמִי
עַל־בְּלֵי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא:

וַיִּבְרַח

הוא

וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ

וַיִּקַּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנְּהַר

וַיֵּשֶׁם אֶת־פְּנֵי הַר הַגְּלָעַד:

וַיֵּגַד לְלִבְנֵי בְנוֹם הַשְּׁלִישִׁי

כִּי בָרַח יַעֲקֹב:

וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עֲמֹן

וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דָּרָךְ שִׁבְעַת יָמִים

וַיִּדְבֹק אֹתוֹ בְּהַר הַגְּלָעַד:

וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לִבְנֵי הָאֲרָמִי בַחֲלֹם הַלַּיְלָה

וַיֹּאמֶר לוֹ

הֲשֹׁמֵר לְךָ

פֶּן־תִּדְבֹר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע:

וַיֵּשֶׁג לִבְנֵי אֶת־יַעֲקֹב

וַיַּעֲקֹב תִקַּע אֶת־אָהָלוֹ בְּהָר

וְלִבְנֵי תִקַּע אֶת־אָחִיו בְּהַר הַגְּלָעַד:

יעקב גנב את לב לבן

ויברח

ויעבר הנהר לכיוון
הגלעד

לבן רודף אחרי
יעקב

ויוגד לו שברח

וירדף אחריו

וידבק בהר הגלעד

אלהים ללבן בחלום

השמר לך מדבר עם
יעקב

ריב לבן ביעקב

וישג לבן את יעקב

לבן ליעקב: מה עשית

וַיֹּאמֶר לְבֶן לְיַעֲקֹב

מַה עָשִׂיתָ

וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי

וַתִּנְהַג אֶת־בְּנֹתַי בְּשָׂבוֹת חָרֵב:

לָמָּה נִחַבְּאתָ לְבָרַח

וַתִּגְנֹב אֶתִּי

וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי

וְאַשְׁלַחְךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתֶף וּבְכַנּוּר:

וְלֹא נִטְשֵׁתָנִי לְנֶשֶׁק לְבָנִי וּלְבִנֹתַי

עֲתָה הִסְפַּלְתָּ עִשׂוֹ:

יִשְׁ-לֵאל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע

וְאֵלֹהֵי אֲבֹיכֶם אֶמְשׁ | אֶמְרֵ אֱלֹהֵי לְאֻמֹּת

הַשָּׁמַר לָךְ

מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטוֹב עַד־רָע:

וְעֲתָה הִלַּדְתָּ הַלֶּכֶת

כִּי־נִכְסַף נִכְסַפְתָּה לְבֵית אַבְיָד

לָמָּה גִנַּבְתָּ אֶת־אֱלֹהֵי:

למה גנבת את אלהי

יעקב ללבן

וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלֶבֶן

כִּי וָרֵאתִי

כִּי אֶמְרֵתִי

פֶּן־תִּגְדַּל אֶת־בְּנוֹתַיִךְ מֵעַמִּי:

עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ

לֹא יִחְיֶה

נֶגְדִי אַחִינוּ

הַפְּרִילָךְ מִה עַמְדִי

כי יראתי שתגזל את
בנותיך

הגונב אלהיך לא
יחיה

וְקַח־לְךָ

וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גָּנְבָתָם:

וַיָּבֵא לְבֶן

בְּאֵהָל יַעֲקֹב |

וּבְאֵהָל לֵאָה

וּבְאֵהָל שְׁתֵּי הָאִמֹּת

וְלֹא מִצָּא

וַיִּצָּא מֵאֵהָל לֵאָה

וַיָּבֵא בְּאֵהָל רָחֵל:

וּרְחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים

וַתִּשְׂמֶם בְּכֹר הַגְּמֵל

וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם

וַיִּמְשָׁשׁ לְבֶן אֶת־כָּל־הָאֵהָל וְלֹא מִצָּא:

וַתֹּאמֶר אֶל־אֲבִיָּהּ

אֶל־יִחְזֹר בְּעֵינַי אֲדֹנָי

כִּי לֹא אוֹכֵל לָקוּם מִפְּנֵיךָ

כִּי־דָרָה נָשִׂים לִי

וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מִצָּא אֶת־הַתְּרָפִים:

וַיִּחַר לַיַּעֲקֹב

וַיִּרֵב בְּלֶבֶן

וַיַּעַן יַעֲקֹב

וַיֹּאמֶר לְלֶבֶן

ולא ידע יעקב שרחל
גנבתם
לבן מחפש את
התרפים ולא מוצא

רחל שמה התרפים
בכר הגמל

רחל לאביה: דרך
נשים לי

וירב יעקב בלבן

יעקב ללבן:

מה דלקת
מה מצאת מכלי ביתך

מה־פִּשְׁעוֹ מֶה חֲטָאתִי כִּי דִלַקְתָּ אַחֲרָי:
 כִּי־מִשְׁשֵׁת אֶת־כָּל־כְּלִי
 מֶה־מִּצַּאת מְכַל כְּלֵי־בֵיתְךָ
 שִׁים כֹּה נָגַד אֲחִי וְאַחִיד
 וַיּוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ:
 זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנִכִי עִמָּךְ
 רַחֲלִיד וְעִזִּיד לֹא שָׁכַלִי
 וְאִילִי צֹאנֶךָ לֹא אֲכַלְתִּי:
 טִרְפָּה לֹא־הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ
 אֲנִכִי אֲחֻטָּנָה מִיָּדִי תִבְקַשְׁנָה
 גִּנְבְּתִי וּזֶם וּגְנַבְתִּי לִילָה:
 הָיִיתִי בָּיִם אֲכַלְנִי חֶרֶב
 וְקָרַח בְּלִילָה
 וַתִּדְרֹד שְׁנַתִּי מֵעֵינַי:
 זֶה־לִּי עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ
 עִבְדְתִיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׁתִי בְּנִתִיךָ
 וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ
 וַתַּחֲלֶף אֶת־מִשְׁפָּרְתִּי עֲשֵׂרֶת מִנִּים:
 לִדְלִי אֱלֹהֵי אָבִי
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וַפָּחַד וַצָּחַק
 הָיָה לִּי
 כִּי עָתָה רִיקִם שְׁלַחְתָּנִי
 אֶת־עֲנָוִי וְאֶת־יָגוּעַ כִּפִּי רָאָה אֱלֹהִים
 וַיּוֹכַח אֱמֶשׁ:

מה חטאתי לך
בעבורתך

ותחלף משכורתי
לולי אלהי היה לי
ריקם שלחתני

לבן ליעקב

וַיַּעַן לְבָן
וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב

הַבְּנוֹת בְּנֹתַי
וְהַבָּנִים בְּנֵי
וְהַצָּאן צֵאֲנִי
וְכָל אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֶה לִי-הוּא
וְלִבְנֹתַי מִהֲאֶעֱשֶׂה לְאֵלֶּה הַיּוֹם
אוֹ לְבָנֶיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ:
וְעֵתָה לְכַצֵּתָהּ נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וְאַתָּה
וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ:

וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן
וַיְרִימָהּ מִצֵּבָה:
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאָחִיו
לְקַטּוּ אֲבָנִים
וַיִּקְחוּ אֲבָנִים
וַיַּעֲשׂוּ-גֵל
וַיֹּאכְלוּ שֵׁם עַל-הַגֵּל:

וַיִּקְרָא-לוֹ לְבָן
יֶגֶר שְׁחֵדוּתָא
וַיַּעֲקֹב קָרָא לּוֹ
גֵלְעָד:
וַיֹּאמֶר לְבָן
הַגֵּל הַזֶּה עַד בֵּינֵנוּ הַיּוֹם
עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמוֹ

הכל שלי

ומה אעשה לבנותי

נכרתה ברית

ברית יעקב ולבן
הקמת העד
יעקב מקים מצבה

יעקב לאחיו: לקטו
אבנים

ויעשו גל

ויאכלו

שם הגל

יגר שהדוּתא

גלעד

לבן: עד הגל הזה

יעקב אבינו • שיבת יעקב לארצו: הבריחה מלבן

גְּלַעַד:

וְהַמְצָפָה

אֲשֶׁר אָמַר

יִצְחָק יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ

כִּי נִסְתַּר אִישׁ מִרְעֵהוּ:

אִם־תִּעֲנֶנָּה אֶת־בְּנֹתַי

וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי

אִין אִישׁ עִמָּנִי

רְאֵה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ:

וַיֹּאמֶר לְבֶן לִיעֶקֶב

הֲנִהּ | הַגֶּל הַזֶּה

וְהִנֵּה הַמְצָבָה

אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ:

עַד הַגֶּל הַזֶּה

וְעֵרָה הַמְצָבָה

אִם־אֲנִי לֹא־אָעִבֶר אֲלֶיךָ אֶת־הַגֶּל הַזֶּה

וְאִם־אֶתֶּה לֹא־תֵעִבֶר אֵלַי

אֶת־הַגֶּל הַזֶּה

וְאֶת־הַמְצָבָה הַזֹּאת

לְרַעָה:

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

וְאֱלֹהֵי נְחוֹר

יִשְׁפֹּטוּ בֵּינֵינוּ

אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם

וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפֶחַד אָבִיו יִצְחָק:

המצפה

יצף יי אם נסתר איש
מרעהו

אם תענה את בנותי

לבן ליעקב:

הנה הגל והמצבה

אלהי אביהם ישפטו
בינינו

וישבע יעקב

וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר
וַיִּקְרָא לְאָחִיו לְאֶבְל־לֶחֶם
וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם
וַיְלִינוּ בְּהָר:

וַיִּשְׁכַּם לְבֶן פְּטוֹר
וַיִּנְשֵׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו
וַיְבָרֵךְ אֹתָהֶם
וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֶן לְמִקְמֹו:

וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ לְדִרְפּוֹ

פרק לב

וַיִּפְגְּעוּ-בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים:
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כְּאִשֶׁר רָאִם
מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה
וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא
מַחְנֵים:

ויזבח זבח

בבקר שבו לדרכם

לבן שב למקומו

ויעקב הלך לדרכו

מחנים

מלאכי אלהים

יעקב: מחנה אלהים
זה

שם המקום מחנים

הפטרת ויצא

בראשית • פרשת ויצא • פרק לב

דברי מוסר לישראל

התחלת
ההפטרה
לספרדים

וְעַמִּי תְלוּאִים לְמִשׁוֹבְתֵי

וְאֶל-עַל יִקְרָאָהוּ

אִיךְ אֶתְנֶנָּה אֶפְרַיִם

אִיךְ אֶתְנֶנָּה כְּאֶרְמָה

נִהְפָּה עָלַי לְפִי

לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי

כִּי אֵל אֲנִכִּי וְלֹא-אִישׁ

בְּקִרְבִּי קָדוֹשׁ

יַחַד לֹא יְרוּמָם:

אֲמַגְנֶנְךָ יִשְׂרָאֵל

אֲשִׁימֶנְךָ כַּצְבָּאוֹם

יַחַד נִכְמְרוּ נַחוּמֵי:

לֹא אֲשׁוּב לְשַׁחַת אֶפְרַיִם

וְלֹא אֲבֹא בְעִיר:

אֲחֲרַי יִהְיֶה וְלִכֹּן

כִּי-הוּא יִשְׂאֵג

יִחַדְדוּ כַּצְפוֹר מִמְּצֻרִים

וְהוֹשַׁבְתִּים עַל-בְּתִיחֵם נְאֻם-יְהוָה:

כְּאֶרְיָה וְשֹׁאֵג

וְיִחַדְדוּ בָנִים מִיָּם:

וּכְיוֹנָה מֵאַרְצָן אֲשׁוֹר

פרשה טז
(סתומה)
פרק יב

סִבְבֵּנִי כְכַחַשׁ אֶפְרַיִם

וַיְהוּדָה עַד רֹד עַם-יֵאל

וּבְמִרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל

וְעַם-קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן:

אֶפְרַיִם רֵעָה רוּחַ

כְּלֵה-יָיִם כְּזָב וְשֹׂד יִרְבֶּה

וּבְרִית עַם-אֲשׁוֹר וּכְרִיתוֹ

וְרֵדף קָדִים

וְשָׂמֵן לְמִצְרַיִם וּבָל:

וְרֵיב לַיהוָה עַם-יְהוּדָה

וּלְפָקֵד עַל-יַעֲקֹב כְּדָרְכֵי

סבבני בכחש
אפרים

כַּמֵּעַלְלוּ וְשׁוּב לֹא:

וּבְאוּנוּ שְׂרָה אֶת־אֱלֹהִים:
בְּכֹה וַיִּתְחַנֵּן־לוֹ
וְשֵׁם יִדְבַר עַמּוּנוּ:

בְּכַטֵּן עֵקֶב אֶת־אֲחִיו
וַיֵּשֶׁר אֶל־מִלְאָךְ וַיִּכַּל
בֵּית־אֵל יִמְצְאוּנוּ

וַיְהִי זְכוּרוֹ:
חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שָׁמַר

וַיְהִי אֱלֹהֵי הַעֲבָאוֹת
וְאֵתָהּ בְּאֱלֹהֵיךָ תִּשׁוּב
וְקִנְיָה אֶל־אֱלֹהֵיךָ תִּמְיֹד:

לְעֵשֶׂק אָהֵב:

כִּנְעַן בְּיָדוֹ מֵאוּנוּ מְרֵמָה
וַיֹּאמֶר אֶפְרָיִם

אֵךְ עֲשִׂיתִי מִצְּאֵתִי אִין לִי
כִּלְיִגְיֵעִי לֹא יִמְצְאוּ־לִי עֵין אֲשֶׁר־חֻטָּא:

וְאֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מֵאַרְץ מִצְרַיִם
עַד אוֹשִׁיבְךָ בְּאֶהְלִים כִּימֵי מוֹעֵד:

וְדַבַּרְתִּי עַל־הַנְּבוֹיָאִים
וְאֲנֹכִי חֲזוֹן הַרְבִּיתִי
וּבְנֵד הַנְּבוֹיָאִים אֲדַמָּה:

אִם־גִּלְעָד אִין אֵךְ־שׂוֹא הִיוּ

בְּגִלְגַּל שְׁוֹרִים זַבְחוֹ גַם מִזְבְּחוֹתֵם כְּגִלִּים עַל תְּלָמֵי שְׂדֵי:
וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שָׂדֵה אַרְם

וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה
וּבְנִבְיָא הַעֲלָה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנִבְיָא נִשְׁמַר:

הַכְּעִים אֶפְרָיִם תִּמְרוּרִים

וְדַמְיוֹ עָלָיו וְטוֹשׁ
וְחִרְפָּתוֹ וְשׁוּב לֹא אֲדַנְיוּ:
כְּדַבַּר אֶפְרָיִם רָתַת

סיום הפטרה
לספרדים
התחלת
הפטרה
לאשכנזים

חטאי אפרים

פרקי

וַיֹּאשֶׁם בְּכַעַל וַיִּמָּת:

וַעֲתָה | יוֹסֵפוּ לְחַטֵּא

וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה מִכֶּסֶפֶם

כַּתְּבוּנָם עֲצָבִים

לָהֶם הֵם אֲמָרִים

זָכְחוּ אָדָם

מַעֲשֵׂה חַרְשִׁים כְּלָה

עֲגָלִים וְשִׁקּוּז:

לָכֵן יִהְיוּ בַעֲנֵן-בְּקָר

כַּמֶּץ יִסְעֶר מִגֶּרֶן

וְכִטֹּל מִשְׁכִּים הַלֵּךְ

וְכַעֲשָׂן מֵאַרְבָּה:

וַאֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאַרְצַי מִצְרַיִם

וְאֱלֹהִים זִוְלָתִי לֹא תִדַע

אֲנִי יִדְעָתִיךָ בַמִּדְבָּר

כַּמַּרְעִיתֶם וַיִּשְׁבְּעוּ

עַל-כֵּן שִׁכְחוּנִי:

וּמוֹשִׁיעַ אֲנִי בְלָתִי:

בְּאַרְצַי תִּלְאַבְּזוּ:

שִׁכְעוּ וַיִּרְם לְבָם

כשחל

וַיֹּאחֲזֵי לָהֶם כְּמוֹ-שַׁחַל

אֶפְגָּשֶׁם כְּרֵב שִׁפּוֹל

וְאִכְלָם שֵׁם כְּלָבִיא

כְּנֹמֵר עַל-דֶּרֶךְ אֲשׁוּר:

וְאֶקְרַע סִגּוּר לְבָם

חֵית הַשָּׂדֶה תִּבְקַעֵם:

שַׁחַתְךָ וְיִשְׂרָאֵל

אֵהִי מֶלֶכְךָ אֶפּוֹא וַיּוֹשִׁיעֶךָ בְּכָל-עֲרִיד

אֲשֶׁר אֲמַרְתָּ

תִּנְהַלְוִי מֶלֶךְ וְשָׂרִים:

אֲתֹן-לְךָ מֶלֶךְ בְּאֶפְרַיִם

כִּי-בִי בַעֲזָרְךָ:

וְשִׁפְטִיךָ

וְאֶקַּח בְּעִבְרָתִי:

מלכך אפוא

צָרוּר עֲזוֹן אֶפְרַיִם

צְפוּנָה חֲטָאתוֹ:

פרשה יז
(פתוחה)

צָרוּר עֲזוֹן אֶפְרַיִם

חִבְלֵי יוֹלְדָה יִבְאוּ לוֹ

כִּי־עַתְּ לֹא־יַעֲמִיד בְּמִשְׁפַּר בְּנִים:

הוֹאֵבֵן לֹא חָכֶם

מִמּוֹת אֲגָאִלִּים

מִיַּד שְׂאוֹל אֶפְדֶּם

אֲהִי קִטְבֹּךְ שְׂאוֹל

אֲהִי דְבַרְיֶךָ מוֹת

נַחֵם יִסְתֵּר מֵעֵינַי:

כִּי הוּא בֵּן אֲחִים יִפְרִיא

מִמְדַּבֵּר עֲלֶיהָ

יָבֹא קָדִים רוּחַ יְהוָה

וַיַּחֲרַב מֵעֵינָיו

וַיִּכּוֹשׁ מְקוֹרוֹ

אוֹצֵר כָּל־כְּלֵי חַמְדָּה:

הוּא יִשְׁסֶה

כִּי מִרְתָּה בְּאֵלֶיהָ

תֵּאָשֶׁם שְׁמוֹן

בַּחֲרֵב יִפְלוּ

וְהִרְיוֹתִיו וּבִקְעוֹ:

עַל־לִיָּהֶם יִרְטְשוּ

פרק יד

שובה ישראל

פרשה יח
(פתוחה)

שובה ישראל עד יהוה אלהיך
קחו עמכם דברים

אמרו אליו

בלתשא עון וקח טוב

אשור לא יושיענו

ולא נאמר עוד

אלהינו

למעשה ידינו

אשר בקר ירחם יתום:

ארפא משוכתם

כי שב אפי ממנו:

אקהו כטרל לוישראל

ויפרח בשושנה

ולכו ונקותיו

ויהי כזית הודו

ישבו ישבו בצל

יחיו דגן

זכרו כיון לבנו:

אפרים מה לי עוד לעצבים

אני עניתו ואשוננו

אני כפרוש רענן

מי חכם ויבן אלה

כי כשלת בעונך:

ושונו אליהוה

ונשלמה פרים שפתינו:

על-סוס לא נרכב

אהבם נדבה

ונך שרשיו פלבנו:

ורוח לו פלבנו:

ויפרחו כגפן

ממני פרוך נמצא:

נבון וירעם

שובה ישראל

אמרו אליו

תשובת יי

מי חכם

בראשית • פרשת ויצא • פרק יד

כִּי־יִשְׁרֹים דְרָכַי יְהוָה

וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם

סיום ההפטרה
לאשכנזים

וּפְשָׁעִים יִפְּשְׁלוּ בָם:

